

BIBERBUNKER

Het zal begin zomer 1943 zijn, waar mijn verhaal over de bouw van bunkers in de duinen van Oostvoorne en Rockanje begint.

Min vader-Willem (roepnaam Wim) Quak was tewerkgesteld bij de aanleg van de bunkers.

Hij was van beroep scheepswerktuigkundige, maar werkte al enige jaren aan de wal.

Door zijn kennis van stoomwerktuigen was hij aangesteld als machinist op een stoomlocomotief.

Deze locomotieven kwamen vanuit Drenthe, waar ze zijn gebruikt bij de winning van veen.

Er is een smalspoorlijn aangelegd vanaf de Tenellapas, waarbij een splitsing is gemaakt die richting het Brede Water ging en de andere richting Oostvoorne.

De Tenellapas was een ven die verder is uitgegraven, tot wat het nu is.

Het zand werd gebruikt om de bunkers mee af te dekken, zodat ze niet opvielen in het duinlandschap.

Ik ben diverse malen meegereden op de locomotieven en heb gezien hoe het zand werd afgegraven, met een dragline. Dit zand werd in kiepwagons gestort en voortgetrokken door een stoomlocomotief.

Deze kiepwagons zijn nog lange tijd gebruikt bij steenfabrieken.

Ik kan me de bouw van de biberbunker nog herinneren.

Er was erg veel haast bij de bouw. Het ging 7 dagen in de week door.

In deze periode werd het gevaarlijker om daar te werken.

Op een middag verscheen er een geallieerd verkenningsvliegtuig.

Ik reed toen mee met mijn vader, maar moest toen naar huis.

s'Avonds kwam mijn vader thuis en vertelde dat er een locomotief was aangevallen en de twee mensen die in de locomotief waren om het leven zijn gekomen.

Sinds die tijd mocht ik niet meer komen om mee te rijden op de locomotief.

Vanaf de biberbunker richting Zandweg was de remise.

Daar was o.a. een wateraansluiting voor het vullen van de watertank t.b.v. stoomlocomotief.

Vanaf de Zeeweg, ter hoogte van Hotel Duinoord, was er een aftakking gemaakt van de tramlijn naar het strand.

Deze liep door de Duinoordseweg naar de remise.

Hier werd veel materieel aangevoerd.

In deze periode zijn de landmijnen in de duinen tot ontploffing gebracht en vervangen door een ander soort.

Tijdens de landing in Normandië was gebleken dat de scherven niet horizontaal moesten wegvliegen, maar schuin omhoog.

Het kan ook andersom zijn.

Ze zijn in ieder geval allemaal vervangen.

Wij woonden in de Duinlaan op nr.47 en hebben tijdens de ontploffingen de ramen open gezet om ruitbreuk te voorkomen.

Er stonden Duitse militairen voor de veiligheid en we mochten alleen op hun aanwijzing het huis uit.

In het koloniehuis Naar Buiten waren militairen gelegerd en wij woonden daar maar een paar honderd meter vanaf.

Ik kan me nog goed herinneren dat er een luchtgevecht was boven de monding van de Nieuwe Waterweg tussen geallieerde vliegtuigen die vanuit Engeland kwamen en Duitse jagers.

Er werd toen een vliegtuig in brand geschoten en je zag verschillende mensen met een parachute uit het brandende toestel springen.

Er ging toen een groot gejuich op bij de Duitsers.

Dat was geen fijn gevoel, wat we toen hadden.

Er is ook een keer een schip met kolen vergaan voor de kust en het strand lag vol met kolen.
Ik kan me herinneren dat iedereen toen aan het kolen rapen was.
Dat was nog voordat we niet meer op het strand mochten komen.
Dat werd toen "sperrgebied"

In het voorjaar van 1944 zijn we geëvacueerd en zijn er militairen in ons huis ondergebracht.

Tot zover mijn herinneringen.

Hans Quak